

Die verheißene Ruhe Gottes

¹So lasst uns nun mit Furcht darauf achten, dass keiner von euch zurückbleibe, solange wir noch die Verheißung haben, zu seiner Ruhe zu kommen.²Denn es ist auch uns verkündigt wie jenen; aber das Wort der Predigt half jenen nichts, weil sie es nicht glaubten, als sie es hörten.³Denn wir, die wir glauben, gehen ein in die Ruhe, wie er spricht: "Ich schwor in meinem Zorn: sie sollen nicht zu meiner Ruhe kommen." Weil aber die Werke von Anbeginn der Welt vollbracht waren,⁴so hat er an einer anderen Stelle von dem siebenten Tag gesprochen: "Und Gott ruhte am siebenten Tage von allen seinen Werken;"⁵und an dieser Stelle abermals: "Sie sollen nicht zu meiner Ruhe kommen."⁶Da es nun weiterhin besteht, dass einige zu ihr kommen sollen, und die, denen es zuerst verkündigt ist, nicht dahin gekommen sind um des Unglaubens willen,⁷bestimmt er abermals einen Tag, ein "Heute", und sagt nach so langer Zeit durch David, wie eben gesagt: "Heute, wenn ihr seine Stimme hören werdet, so verstockt eure Herzen nicht."⁸Denn wenn Josua sie zur Ruhe geführt hätte, würde Gott nicht danach von einem anderen Tag geredet haben.⁹Darum ist noch eine Ruhe vorhanden für das Volk Gottes.¹⁰Denn wer zu Gottes Ruhe gekommen ist, der ruht auch von seinen Werken so wie Gott von den seinen.¹¹So lasst uns nun unser Bestes tun, hineinzukommen zu dieser Ruhe, damit nicht jemand zu Fall komme durch dasselbe Beispiel des Unglaubens.¹²Denn das Wort Gottes ist lebendig und kräftig und schärfer als ein zweischneidiges

الدخول الى راحة الله الأبدية

¹فَلْتَحَفَّ اللَّهُ مَعَ بَقَاءِ وَعَدِّ بِالذُّخُولِ إِلَى رَاحَتِهِ يُرَى أَحَدٌ مِنْكُمْ أَنَّهُ قَدْ حَاطَ مِنْهُ.² لِأَنَّنا تَحْنُ أَيْضاً قَدْ بُشِّرْنَا كَمَا أَوْلَيْتِكَ، لَكِنْ لَمْ تَنْفَعْ كَلِمَةُ الْخَبَرِ أَوْلَيْتِكَ إِذْ لَمْ تَكُنْ مُمْتَرِحَةً بِالْإِيمَانِ فِي الذِّبْنِ سَمِعُوا.³ لِأَنَّنا، تَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ، تَدْخُلُ الرَّاحَةَ كَمَا قَالَ: "حَتَّى أَقْسَمْتُ فِي عَصِيبي: لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي"، مَعَ كَوْنِ الْأَعْمَالِ قَدْ أَكْمَلْتُ مُنْذُ تَأْسِيسِ الْعَالَمِ، لِأَنَّه قَالَ فِي مَوْضِعٍ عَنِ السَّابِعِ: "وَاسْتَرَاحَ اللَّهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ أَعْمَالِهِ"،⁵ وَفِي هَذَا أَيْضاً: "لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي".⁶ فَإِذْ بَقِيَ أَنَّ قَوْمًا يَدْخُلُونَهَا، وَالَّذِينَ بُشِّرُوا أَوَّلًا لَمْ يَدْخُلُوا لِسَبَبِ الْعِصْيَانِ،⁷ يَعْينُ أَيْضاً يَوْمًا فَإِنَّمَا فِي دَاوُدَ: "الْيَوْمَ"، بَعْدَ رَمَانٍ هَذَا وَمُقَدِّمُهُ، كَمَا قِيلَ: "الْيَوْمَ، إِنْ سَمِعْتُمْ صَوْتَهُ، فَلَا تُعَسُّوا قُلُوبَكُمْ".⁸ لِأَنَّه لَوْ كَانَ يَسُوعُ قَدْ أَرَاهُمْ، لَمَا تَكَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ يَوْمٍ آخَرَ،⁹ إِذَا بَقِيَتْ رَاحَةُ لِشَعْبِ اللَّهِ.¹⁰ لِأَنَّ الَّذِي دَخَلَ رَاحَتَهُ اسْتَرَاحَ هُوَ أَيْضاً مِنْ أَعْمَالِهِ، كَمَا اللَّهُ مِنْ أَعْمَالِهِ.¹¹ فَلْتَنْجِثْهُ أَنْ تَدْخُلَ تِلْكَ الرَّاحَةَ لِئَلَّا يَسْفُطَ أَحَدٌ فِي عِبْرَةِ الْعِصْيَانِ هَذِهِ عَيْنِهَا.¹² لِأَنَّ كَلِمَةَ اللَّهِ حَيَّةٌ وَقَعَالَةٌ وَأَمْصَى مِنْ كُلِّ سَيْفٍ ذِي حَدَّيْنِ، وَخَارِقَةٌ إِلَى مَفْرَقِ النَّفْسِ وَالرُّوحِ وَالْمَقَاصِلِ وَالْمِحَاخِ، وَثُمَّيْرَةٌ أَفْكَارِ الْقَلْبِ وَيَتَابِيهِ.¹³ وَلَيْسَتْ حَلِيقَةٌ غَيْرَ طَاهِرَةٍ قُدَّامَهُ بَلْ كُلُّ شَيْءٍ غُرْبَانٌ وَمَكْشُوفٌ لِعَيْنِي ذَلِكَ الَّذِي مَعَهُ أَمْرُنَا.

يسوع رئيس كهنة الإيمان العظيم على رتبة ملكي صادق

¹⁴فَإِذْ لَنَا رَئِيسٌ كَهَنِيٌّ عَظِيمٌ قَدْ اجْتَارَ السَّمَاوَاتِ، يَسُوعُ ابْنُ اللَّهِ، فَلْتَتَمَسَّكْ بِالْإِفْرَارِ.¹⁵ لِأَنَّ لَيْسَ لَنَا رَئِيسٌ كَهَنِيٌّ غَيْرَ قَادِرٍ أَنْ يَرْثِيَ لِصَعْقَاتِنَا بَلْ مُجَرَّبٌ فِي كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَنَا، بَلَّا خَطِيئَةٍ.¹⁶ فَلْتَتَقَدَّمْ بِنِقَّةٍ إِلَى عَرْشِ النُّعْمَةِ لِكَيْ تَنَالَ رَحْمَةً وَتَجِدَ نِعْمَةً عَوْنًا فِي جَنِينِهِ.

Schwert, und dringt durch, bis es scheidet Seele und Geist, auch Mark und Bein, und ist ein Richter der Gedanken und Sinne des Herzens.¹³ Und kein Geschöpf ist vor ihm verborgen, es ist aber alles bloß und aufgedeckt vor den Augen dessen, dem wir Rechenschaft schuldig sind.

Jesus, der große Hohepriester

¹⁴Weil wir nun einen großen Hohenpriester haben, Jesus, den Sohn Gottes, der die Himmel durchschritten hat, so lasst uns festhalten an dem Bekenntnis.¹⁵ Denn wir haben nicht einen Hohenpriester, der nicht könnte Mitleid haben mit unserer Schwachheit, sondern der versucht worden ist in allem wie wir, doch ohne Sünde.¹⁶ Darum lasst uns hinzutreten mit Zuversicht zu dem Gnadenstuhl, damit wir Barmherzigkeit empfangen und Gnade finden zu der Zeit, wenn wir Hilfe nötig haben.